

Beboere af Karleby, Hørreby og Nørre-Drøsløv Sogne paa Falster, ved den 5te Landssthingsmand for 6te Kreds (Chr. Rasmussen) fra Beboere i Tanderup Sogn paa Fyen, ved den 1ste Landssthingsmand for 11te Kreds (Nielsen) fra Beboere i Vorbasse Sogn i Ribe Amt;

ved den samme Landssthingsmand fra Beboere i Malt, Falding, Brørup, Lindlund, Holsted, Løborg, Andst, Gjesten, Beerst, Belle, Vandrup, Vorbasse, Heinsvig, Grindsted, Grene og Nastrup Sogne i Ribe Amt, og

ved den 2den Landssthingsmand for 3die Kreds (Moltke-Bregentved) fra Beboere i Nestved med Landsogn, i Herlufsholm, Fensmark og Miislev Sogne, i Ringsted By, i Egerdrup, Skjelby og Gunderslev, Torvård, Vello og Vesterregitsborg, Nestelsø og Mogenstrup, Sværdborg, Snesere, Nordrup og Tjestrup Sogne, med Anmodning om, at disse Adresser maae blive bragte til Thingets Kundskab; dette skal blive efterkommet ved deres Henlæggelse i Thingets Ræsevarelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af „Udkast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Ublændinge“.

(2den Behandling findes i Tidenden, Sp. 1356 ff.).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovudkastet i det Heelhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Forchhammer): Det høie Thing vil erindre, at Udvalget ved 2den Behandling af dette Lovudkast tog samtlige de da stillede tre Ændringsforslag tilbage, dog saaledes, at det antydede som en Mulighed, at det ene af dem vilde blive stillet igjen til 3die Behandling, forsaavidt den Anbefaling for vedkommende Ansøger fra Kjøbenhavns Magistrat, som savnedes, ikke i Mellemtiden maatte være indkommen. Da denne Anbefaling fra Magistraten imidlertid nu foreligger, er Spørgsmaalet om et saadant Ændringsforslag dermed faldet bort, og jeg kan saaledes paa Udvalgets Begne indstille Lovudkastet i dets Heelhed til Bedtagelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovudkastet (see Tillæg A. Sp. 1561) vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

Formanden: Lovudkastet skal nu blive tilstillet Formanden i det andet Thing med Anmodning om at forelægge det der.

Man gik derpaa til den anden Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: „Forflag til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præsterede militaire Fribefordringer“. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1851; 3die Behandling i Folkethinget i dets Tidende Sp. 1930 ff.)

Bonne: Efter de tvende tidligere Krige i dette Aarhundrede er der blevet givet Godtgjørelse for de Kjørslere, der ere blevne udførte som Følge af Krigsforholdene, og det her foreliggende Forflag gaaer paa samme Maade ud paa at give Godtgjørelse for en Deel af de Kjørslere, der forrettedes under den sidste Krig. Men medens denne Godtgjørelse i de tidligere Tilfælde udrededes af Statskassen, saaledes som det ogsaa nu er fassat ved nærværende Forflag, som det i Dieblirket foreligger, har derimod den høitærede Indenrigsminister i Lovudkastet, som han indbragte det i det andet Thing, søgt at komme ind paa et andet Princip, ifølge hvilket Godtgjørelsen for Kjørslerne skulde udredes af de Kjørepligtige selv. Dette Ministerens Forflag blev, som alt anført, ikke vedtaget i det andet Thing, der derimod har udtalt sig for, at Erstatningen skal udredes af Statskassen. Jeg kan imidlertid, hvad Principet angaaer, være enig med den høitagtede Indenrigsminister, forsaavidt som ogsaa jeg anseer det for heldigst, at Godtgjørelsen paalægges dem, hvem Kjørepligten retmæssigt paahviler, saa at man altsaa blot ligeliggjør de Byrder, som tilfældigvis ere komne til at paahvile enkelte Kjørepligtige imellem alle disse, istedetfor at lægge Godtgjørelsen for Kjørslerne over paa Alle, ogsaa paa dem, hvem der aldeles ikke paahviler nogen Kjørepligt. Det gjør i saa Henseende, forekommer det mig, Intet